

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

președinte – Petru Ursache,

judecători – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Grosu Eugen în numele inculpatului Avădăanii Vladislav, împotriva sentinței Judecătoriei Cahul din 16 ianuarie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 11 martie 2014, în cauza penală în privința lui

Avădăanii Vladislav Nicolae,

născut la 13 noiembrie 1979, originar și domiciliat în r-ul Cahul, s. Perinei.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 26 noiembrie 2013 - pînă la 16 ianuarie 2014 (prima instanță);

2. de la 29 ianuarie 2014 - pînă la 11 martie 2014 (instanța de apel);

3. de la 20 mai 2014 - pînă la 18 iunie 2014 (instanța de recurs ordinar).

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 16 ianuarie 2014, pronunțată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, Avădăanii Vladislav a fost condamnat în baza art. 264¹ alin.(4) Cod penal, la amendă în mărime de 550 unități convenționale, echivalentul a 11 000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Avădăanii Vladislav la 20 octombrie 2013, aproximativ la ora 23⁰⁰, fără a dispune de permis de conducere, a condus automobilul de model „VAZ 2109” cu numărul de înmatriculare CH AK 597, pe traseul R- 38, unde la ieșirea din s. Pelinei, spre s. Găvănoasa, r-nul Cahul, fiind stopat de colaboratorii de poliție și fiind bănuit de consum de băuturi alcoolice, a fost supus testării, unde s-a constatat că concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat constituie 0,99 mg/l, iar potrivit raportului de expertiză medico-legală în sângele inculpatului s-a depistat alcool etilic în cantitate de 2,69 g/l, fapt ce confirmă starea de ebrietate cu grad avansat.

3. Sentința în cauză a fost atacată cu apel de avocatul Grosu Eugen în numele inculpatului Avădăanii Vladislav, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul în baza art. 55 Cod penal, să fie liberat de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională și stabilirea unei pedepse sub formă de 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității. În argumentarea soluției solicitate apelantul a invocat că pedeapsa aplicată prin sentința instanței de fond este prea aspră, la stabilirea căreia nu s-a ținut cont de circumstanțele atenuante ale cauzei și anume că acțiunea săvârșită de inculpat este din categoria celor ușoare, anterior nu a fost condamnat, a recunoscut vina, se căiește de cele comise, are la întreținere doi copii minori.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 11 martie 2014, apelul declarat a fost respins.

5. Colegiul penal și-a argumentat soluția prin aceea că instanța de fond corect a apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, ajungând la o concluzie justă privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

Referitor la pedeapsa aplicată lui Avădăanii Vl., instanța de apel a menționat că la numirea acesteia instanța de fond s-a condus de prevederile legii, ținând cont de toate circumstanțele cauzei, astfel stabilindu-i o pedeapsă corectă, legală și echitabilă.

Totodată, instanța de apel a conchis că urmează a fi respinse solicitările apelantului privind aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal și liberarea inculpatului de răspundere penală cu atragerea la răspundere contravențională, deoarece, în opinia Colegiului penal inculpatul nu a conștientizat caracterul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, iar corectarea lui Avădăanii Vl. în condițiile atragerii la răspundere contravenționale nu este posibilă.

6. Împotriva hotărârilor pronunțate în cauză, a declarat recurs ordinar avocatul Grosu Eugen în numele inculpatului Avădăanii Vladislav, care fără a invoca vre-un temei de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită, casarea acestora și pronunțarea unei noi hotărâri de încetare a procesului penal, cu aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal, și stabilirea unei pedepse sub formă de amendă contravențională sau 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității, invocând repetat aceleași argumente care au fost nominalizate anterior în cererea de apel.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În recursul ordinar declarat de avocatul Grosu Eugen în numele inculpatului Avădăanii Vl., se indică formal (art. 420-430, 435 alin (2) Cod de procedură penală), însă din conținutul recursului se semnalizează temeiul prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, cînd *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Colegiul penal constată că, motivele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Instanța de recurs menționează că, în conformitate cu prevederile art.75 Cod penal, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Totodată, Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținînd cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

La fel, Colegiul penal menționează că pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța de judecată trebuie să se conducă de limitele de pedepse stabilite de sistemul dreptului penal, care sunt relativ determinate. Aceste pedepse sunt: minimum și maximum prevăzut de fiecare infracțiune în textul incriminator.

Categoriile pedepselor sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă – amendă, pînă la cea mai aspră – detențiune pe viață.

Totodată, instanța de recurs ține să menționeze că, Codul penal prevede și liberarea de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională (art. 55 Cod penal), care poate fi aplicată doar în cazul cînd instanța de judecată constată că în cauză sunt întrunite condițiile obligatorii prescrise de această normă și anume: a) infracțiunea săvîrșită să fie de categoria celor ușoare ori mai puțin grave; b) să fie săvîrșită pentru prima oară; c) să-și recunoască integral vina; d) să fie reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune; e) să se constate că corectarea persoanei vinovate este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.

În aceeași ordine de idei, Colegiul reține că, prin sintagma „poate” din textul alin.(1) art.55 Cod penal, aplicarea acestei norme nu trebuie înțeleasă ca o obligație față de instanța de judecată.

Alin.(1) stipulează că, în cazul cînd sunt stabilite condițiile menționate de Colegiu în pct.1)-4), instanța trebuie să ajungă la convingerea că corectarea persoanei vinovate este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.

Prin urmare, instanța de judecată, în persoana judecătorului, care ținînd cont de prevederile art. 26, 101, 384 Cod de procedură penală, adoptă soluția, inclusiv și în baza propriei convingeri, trase conform prevederilor art. 55, dar și art.75 Cod penal.

Astfel, în situația cînd instanța consideră că, corectarea persoanei vinovate nu va putea fi atinsă prin soluția de liberare de răspunderea penală cu tragerea la răspunderea contravențională, nu va aplica prevederile art.55 Cod penal, ci pedeapsa prevăzută de sancțiunea normei penale în baza căreia persoana se condamnă.

În speța discutată, ambele instanțe de judecată corect au conchis că în privința inculpatului nu este temei de aplicare a art.55 Cod penal.

Referitor la argumentul invocat de recurent în partea ce ține de posibilitatea aplicării în privința inculpatului a unei pedepse sub formă de 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității, instanța de recurs îl respinge

din următoarele considerente. Conform procesului - verbal de audiere a inculpatului în cadrul ședinței instanței de fond la întrebarea procurorului, inculpatul a comunicat că în cazul în care instanța îi va aplica o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității nu v-a putea să o execute, deoarece este singur avînd doi copii la întreținere, solicitînd totodată să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de amendă (f.d.72, verso).

În consecință, reieșind din circumstanțele indicate, instanța de recurs consideră, că pedeapsa stabilită inculpatului în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal corespunde prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, fiind motivată, individualizată și aplicată în limitele prevăzute de lege, iar hotărîrea atacată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

Prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocatul Grosu Eugen în numele inculpatului Avădăanii Vladislav, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Grosu Eugen în numele inculpatului Avădăanii Vladislav, împotriva sentinței Judecătorei Cahul din 16 ianuarie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 11 martie 2014, în cauza penală în privința lui *Avădăanii Vladislav Nicolae*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 09 iulie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Constantin Alerguș

Ghenadie Nicolaev